

Rapport fra Trøndelag. Fagngsløde lærere: Arne Tangen, T. heim, Helge Grevskott, T. heim, Gunnar Reppe, T. heim, Håkon A. Odd Christiansen, T. heim, Arne Moksnes, Skogn, Kristian Øvernes, Skogn, Leif Kvål, Stjørdal, Olaf Huseby, Stjørdal, Einar Wegård, Verand, Birger Bergem, Malm, Kr. Harmer, Frøya, Erling Høglo, Brattsberg (3mdr.) Åsmund Knotten, Mærøy, Per Sæther, Nærøy, Johan Moe, Vikna, Eleiscus Åsgård, vikna, Fredrik Hofset, Vinje.
Avstte lærere: Cand. fil. Kjenndstad, T. heim, nå ved Strindd komm. høgre Almenskole, Cand fil. Håkon O. Christiansen, T. heim. Frk. Tora Dæ, T. heim, Arne Moksnes, Skogn, Kr. Kr. Aurnes, Skogn, Mjøkalid, Skogn, sk. best. Blanes, Namsos, Peter Rønning, Namsos, Sk. best. Hofset, Verdal, lr. Spilde, Verdal. Sk. insp. Sannes, egVerdal, lr. Hofstad, Verdal, lr. Mjelde, T. heim, lr. Aune, Steinskjær.

Hordaland fylke.

Avsatt: Lærer S. Bolstad, Evanger Framhaldsskole, Lærerne Brown og Stafnes Odda, Lærer Flornes, Tysnes.- Ved Stord lærerskole Rektor Eskeland, lektorene Johann s Hovro og Hauge og lærerinnene H. Bysheim, Laksevåg, lærerinnene Gunvor Tuft, frk. Strand, fru Hopland, og lærer Mons Øpedal, Fana Lærerrinnen Borghild Fedde, Meland husmørskole, lærerinnene Anna Teigeland og lærer Adolf Anderson Haus og lærer Solhus, Bruvik.
Arresterte: Lærer Ander Ask, Fjell og lærer Otterstad, Luksevåg i T. land. Lektorene Spening og Wold offiserer i Tyskland, lærer Engeseter, Frekkhaug Ungdomskole.

Sogn og Fjordane Fylke:

Lærerinne Marie Torp, Høyanger, avsatt, Astri Passane, Bremanger, arr.ca. 1 år, nå fri, men avsatt. Lærer Nils Dale, arrestert.

-o-o-o-o-o-o-o-o-o-

Til Norges ungdom og deres foreldre.

PASS OPP FOR "AT".

"Klokken er 5 minutter på 12--"

Vi er kommet inn i de siste og hardeste månedene av verdens krigen. Det tyske sammenbrudd er nær. Her i Norge er terroren øket voldsomt etter nyttår. Bunkers, skyttergraver og piggrådsperringer viser at tyskerne forbereder seg på krigshandlinger i byer og bygder landet over. Våre hjemmestyrker, som hører under den allierte overkommando, står ferdigorganisert og er begynt å bite kraftig fra seg. Når tiden er inne, venter det hjelp utenfra. Vårt sterkeste sivile våpen, total folkestreik, vil bli satt inn når situasjonen krevor det. Vi nå forberede oss at sluttkampen også her i Norge blir hemsynsløs og forvirret.

Det er det blanke vanvidd

idenne situasjon og sanne norske gutter og jenter i militære leirer. Krigen kan komme til å rase like i nærheten, dermed blir disse leirene krigsmål, og tyskerne vil sikre seg vår beste ungdom som fanger og gisler. Hold det høyere befall i At tilhører NS - partiet, og ingen skal tvile på at ved væpnet oppgjør vil AT-jentene og guttene satt inn i tjeneste for tyskerne og quislingene, Blø bl.a. i forpleiningstjensten og ved lasarettene. De vil bli tvunget til å gjøre innsats på fiendens side i den farlige sluttkampen. Tenk deg din egen datter og sønn i den stilling!

Foreldre, slå ring om vår ungdom! Norske gutter og jenter, nekt AT i år!

H o l d s a m m e n !

Slå ned den nazistiske AT i år. Parolen er: ~~Slå ned den nazistiske AT i år!~~
 Ingen møter til sesjon eller tjeneste, hverken jente eller gutt!

10+2

1. mars 1945.

Mappe 65
 Ekspl. S.
 Dato 1.3.45
 A-15226/45.
 L.nr. 6296

Bønder og byfolk.

I den åndelige forsvarskamp som det norske folket har ført mot nazistisk innblanding og inntrenging i vårt samfunnsliv, har bøndene stått mer i bakgrunnen enn flere andre samfunnsklasser. Kampen har ikke rykt dem slik inn på livet som tilfellet har vært med åndsarbeiderne, og de har vel heller ikke i den grad hatt følelsen av at våre åndelige interesser var truet. Bøndene har dertil på mange måter hatt en begunstiget stilling under okkupasjonen, en begunstigeelse som har vært bevisst politikk fra tyskernes og de nazistiske myndigheters side. For bøndene er krigsviktige! De skal levere matvarer, for og materialer, de er nyttige melkekyr. Det har da heller ikke manglet på smiger, felte fraser og svulmende adjektiver når bøndene har vært behandlet i nazipressen. De er gjåve, trauste, kloke og fromme, heter det; de er hjørnesteinene under samfunnet. Ikke mange jøssinger der i gården, nei.

Men i det store og hele har nok denne storokurtisen vært mislykket; har vært steinhogg. Enkelte svake, troskyldige eller misnøydde sjøler har nok latt seg lokke på agnet. Allerede før krigen var det jo økonomisk vanskelig stille bønder som hadde fått en viss interesse og sympati for nazismen som de mente betydde frelsen fra det økonomiske trykket, mens de ikke hadde forutsetninger for å gjennomskue systemet og se farene ved det. Det er da naturlig nok særlig kriserammede bygder som kan oppvise noe som kan kalles tilslutning til bevegelsen.

Da krigen kom til landet, og vi fikk se nazismens sanne ansikt på nært hold, reagerte bøndene stort sett på samme måte som de andre befolkningslag. De reiste seg til motstand, i avsky for vold og overgrep. Og selv blant dem som tidligere hadde hatt nazistiske sympatier, vendte mange seg bort og avsværet nazismen og alt dens vesen.

Innstillingen til nazismen og nyordningen er således, iallfall i det ytre, den samme i bygdene som i byene. Antall tilhengere skifter nok litt, noen prosent med smått og stort i somme bygder, mens de i andre må regnes i promille. Det fins jo bygder der det ikke har kunnet oppdrives hverken ordfører eller lensmann, så de har måttet ta til takke med importerte varer.

Men når det gjelder å bedømme befolkningens holdning under okkupasjon fins det forhold som ikke lar seg beregne ved hjelp av tall og statistikk. Det blir et spørsmål om folks hele handel ogandel i forhold til landsmenn, til tyskere og nazister. Å prøve å berlike seg på andres bekostning er forkastelig i alle høve; å utnytte landsmenns nød i en vanskelig tid er en forbrytelse, ja det er landsforræderi. Og med hensyn til å lindre landsmenns nød har holdningen vært forskjellig i de enkelte bygder og hos de enkelte bønder. En har kunnet finne gledelige eksempler på offervilje, hjelpsomhet og mot. Men en har desverre også sett eksempler på det motsatte. For de typiske svartebørsbøndene er det vanskelig å finne unnskyldninger. Og de verste av dem er de som i ly av mørket har innfunnet seg med sine lass ved tyske forlagninger og falbudt sine varer der. De er en skam for sin stand, og deres handlinger fordømmes av alle gode nordmenn.

Det er vesentlig svartebørshandelen som har ført til at mange byfolk i disse trengselsårene har fått en bitter innstilling til bondestanden. Men det er all grunn til å prøve å være rettferdig i sin dom over bøndene. Ikke minst av hensyn til etterkrigstiden bør en vokte seg for å skjære alle over en kam. I de siste årene før krigen kunne en merke en økende sans for betydningen av et godt samarbeid mellom by og land. At et slikt samarbeid vil bli enda mer nødvendig etter at landet er blitt frigjort og alle evner og krefter må settes inn for gjenoppbyggingen, skulle være selvfølgelig.

De byfolk som er snare og skråsikre i sin generelle dom over bøndene, burde kalle fram igjen i minnet bonden fra førkrigsårene og prøve å finne

ut om de verdsatte hans yrke etter fortjeneste. Det ville vel heller ikke være av veien om byfolk tenkte litt over sin egen handel ogandel, spesielt i sitt forhold til det vi kaller livsformødenheter, om de alltid har behandlet og verdsatt disse varene riktig, og om de nå under krigen en alltid har opptrådt korrekt overfor bøndene.

Bøndene på sin side ville også bare ha godt av å la tanken gå tilbake til årene like før krigen. De ville da huske at de økonomiske forhold slett ikke var så verst her i landet, at det var oppgang og framgang på mange områder. Kunne de dertil skaffe seg større innsikt i økonomiske og sosiale problemer, ville de kanskje også komme fram til et mer nøkternt syn på de såkalte bynæringer.

De retningslinjer som H.L. (bondegruppen) sendte ut i høst, ble sikkert mottatt med tilfredshet av alle rett-tenkende bønder, og de gav nok også griske svartebørsbønder noe å tenke på. Det var jo ikke rimelig at bøndene skulle levere alle sine varer til maksimalpriser, som for enkelte varer er uforholdsmessig lav. Hver grensen skulle trekkes, var ikke alltid så godt å si. I mange tilfelle er vel prisen blitt bestemt av kjøperen. Svartebørsoppkjøperne fra byene har en stor del av skylden for de usunne forhold på jordbruksmarkedet. Bøndene har hittil latt seg friste til å levere varer en gros til høystbydende. Forsvares kan naturligvis ikke denne trafikken fra bøndenes side heller; den vitner i hvert fall ikke om patriotisk sinnelag.

Så har vi de bønder som av engsteligheit eller andre ugyldige grunner har vært pinlig nøyaktige med å overholde "myndighetenes" bestemmelser om leveranser o.l. Deres "loyalitet" har gått så langt at de har latt seg premiere for leveranser utover den fastsatte kvote, idet de ikke har vært oppmerksom på eller brydd seg om at de derved har holdt unna livsviktige varer som kunne komme trengende landsmenn til gode.

En helt annen ting er det at bøndene av frykt for å bli angitt kvir seg for å selge varer til fremmede folk som kommer etter landeveien. Mange gir heller bort en liter melk eller et stykke smør istedenfor å risikere en anmeldelse. Det er nødvendig å vise forsiktighet i disse tidene, men det gjelder i særlig grad løsmunnethet; som kan bringe gode landsmenn i fare. Hverken bygdefolk eller byfolk har i denne henseende vært forsiktige nok. Vi skal forøvrig være oppmerksom på at det isolerte liv som leves i mange norske bygder, har gjort det vanskelig for folk å holde seg orientert om det som skjer, så de kan se hvor landet ligger. Men nå gjelder det mer enn noensinne å holde rene linjer og klare front. Nå, da sluttkampen nærmer seg, må vi alle, både byfolk og bønder, være oss våre plikter som nordmenn bevisst og villig følge ordre og paroler fra Hjemmefrontens ledelse, så vi hver på vår plass kan tjene frigjøringsverket.

Munch skole i Bærum. Denne skolen har etter at flukten fra Stabekk k.h. naziskole begynte, vokst betraktelig, slik at den er blitt en torn i øyet på de s.k. myndigheter. I over et år er det flere ganger blitt forsøkt å få den stengt ved rekvisisjon både fra Bærum kommune og N.S. Det er ikke fant noe lovlig grunnlag for stenging, grep til slutt fylkesfører Holm inn, og skolen ble stengt av statspolitiet en tid før jul. Dermed er aksjonen mot de høyere skoler i Bærum avsluttet. Resultatet er onestående. Våren 1942, da ministerpresidenten besøkte Stabekk skole med sitt besøk, hadde de høyere skoler i Bærum ca. 1000 elever. Nå er elevtallet vel 30. Disse går ved Stabekk skole og betjenes av 16 lærere. Fallittboet bestyres fremdeles av rektor Norberg, som forstælig nok, skal ha trukket seg tilbake til privatlivets fred. Hans medjember, Asbjørn Strand, derimot har trukket seg nærmere Føreren og bor nå på Bygdøy. P.g.a. "sine gjøremål" har han måttet frasi seg vervet som skolestyrets formann i Bærum. Overlærer Sæther er satt inn som orstatning. Det er forøvrig

berømt at Strand, event, som en belønning for sin "Innsats" i Bårum, har fått oberstløytnants-grad og er fryktelig fin, idet en må gå gjennom flere forværelser før en kommer inn til den forhenværende læreren fra Bårum - som strøk til lærerskoleeksamen.

Til Norges ungdom og deres foreldre.

PASS OPP FOR "AT".

"Klokka er 5 minutter på 12" -

Vi er kommet inn i de siste og hardeste månedene av verdenskrigen. Det tyske sammenbrudd er nær. Her i Norge er terroren øket voldsomt etter nyttår. Bunkers, skyttergraver og piggrådsperringer viser at tyskerne forbereder seg på krigshandlinger i byer og bygger landet over. Våre hjemmestyrker, som hører under den allierte overkommando, står ferdig organisert og er begynt å bite kraftig fra seg. Når tiden er inne, venter de hjelp utenfra. Vårt sterkeste sivile våpen, total Folkestreik, vil bli satt inn når situasjonen krever det. Vi må forberede oss på at sluttkampen også her i Norge blir hensynsløs og forvirret.

Det er det blanke vanvidd

I denne situasjon å samle norske gutter og jenter i militære leirer. Krigen kan komme til å rase like i nærheten, dermed blir disse leirene krigsmål, og tyskerne vil sikre seg vår beste ungdom som fanger og gisler. Hele det høyere befall i AT tilhører NS-partiet, og ingen skal tvile på at ved våpenet oppgjør vil AT-jentene og guttene bli satt inn i tjeneste for tyskerne og quislingene, bl.a. i forpleinings-tjenesten og ved lasarettene. De vil bli tvunget til å gjøre innsats på fiendens side i den farlige sluttkampen. Tenk deg din egen datter og sønn i den stillingen!

Foreldre, slå ring om vår ungdom!

For NS og tyskerne er det idag om å gjøre å drive våre gutter og jenter inn under militær kommando. Propagandaen for å få dem til å gjøre front-tjeneste mot våre egne landsmenn og allierte er frekkere enn noen sinne. Fra alle kanter av landet meldes det om razziaer og arrestasjon av ungdom. Foreldre, vær på vakt! Tro ikke på de glandsbildene av At som quislingene sender ut! Quisling vil mobilisere hele vår folkekraft til krigsinnsats for tyskerne, det er hans virkelige mål også med At. Ifjor verget vi våre gutter og jenter og slo At over ende. I år skal de ikke få klo i en eneste av dem! Støtt vår ungdom i denne tiden, ta risiko for deres skyld! Hjelp dem til å være tro mot seg selv og sin nasjonale samvittighet!

Norske gutter og jenter, nekt AT i år!

Hjemmefrontledelsens ordre fra ifjor gjelder fremdeles: Du skal ikke møte til sesjon. Du skal ikke møte til tjeneste. Denne ordren er nødvendig for vår nasjonale frigjøringskamp og vil spare deg for de største ulykker. Men gå ikke og sleng! - det er hverken du selv eller Norge tjent med. Ta de oppgaver som byr seg til å hjelpe andre. Finn et nyttig arbeid, og spar deg ikke for å gjøre det godt! Stilt større krav til deg selv enn til andre.

Hold sammen!

Snakk med andre som er innkalt og lytt etter gode råd! De fins, men alt kan ikke sies åpent idag. Hold tett overfor utenforstående. Ti still! Årsklassene som var innkalt ifjor, holdt seg unne og klarte påkjenningen fint. Det gjør dere også! Trass i all NS-propaganda vil dere merke at dere har hele det norske folk med dere i kampen for å

SLÅ NED DEN NAZISTISKE "AT" I ÅR!

Parolen er: INGEN MÖTER TIL SESJON ELLER TJENESTE, HVERKEN JENTE ELLER GUTT!

Hold sammen!

Vår sterk!

Gjør andre sterket

Avsatt, arresterte, deporterte kolleger. Vi fortsetter listen fra tidligere nr. Vest-Agder. Arresterte: sk. styrer G. Selstad, arr. feb. 1943, Hans nærmeste har siden ikke hørt hvor han er. Lktr. Alt Fossdal, Ir. Karl Fossdal, Flekkefjord. Lr. K. Hegland, Feda, i Tyskland. Rogaland: Helle-

land: G. Myrdal, arrestert. Heltand: Ir. L. Bakke, Drigt Aksnes-arrestert. Lr. M. Völstad i Tyskl. Lund: Frk. Lisebeth Tjelleevik arr. Sandnes Astrid Svendsen arr. Stavanger: frk. Liv Godal, fru Dagny Vemestad, Ped-er R. E. Pedersen arr. I den høgre skolen: frk. Gudrun Hjort og lktr. Ol-av Rönne arr., Bernt Övregård i Tyskl. Strand: Ir. I. Fiska i Tyskl. Time: T. Skjaveland i Tyskl. Gudbrandsdal. Dovre: S. Rudin i Tyskl. Vaga: I. Ryen på Grini. Sel: Joh. Kvåle avsatt fra 1/1 43, men fra 1/1 44 har han etter oppfordring fra foreldrene ved Otta skole holdt skole igjen med de gamle klassene sine. Han hadde tilbud fra skoledirektøren om konsti-tusjon i posten sin, men krevde å få igjen posten sin helt og fullt som før. NS-foreldre var også med på oppfordringen til Kvåle. Det var ikke vilkar å få med skikkelig utdanning. Vaga: M. Högåsen avsatt 23/12 41, arr. 2 ganger, nå utvist. Gausdal: N. Nordal på Grini. Asbj. Bøe i Tyskl. siden 1942. Arendalstriftet; tilleggsliste. Skst. G. Guttormsen og skst. Fossetøl på Grini. Lr. J. Bårland og H. Guttormsen i Tyskl., den siste har vært arrestert siden aug. 1940! Vikar ved Myra sk. Ö. Moland, A. Vetne arrestert. Lr. Ottosen friggitt 19. Jan år. Andre steder: Lus-ter: Ir. Sigurd Fjøsne arrestert i sept. Han lå syk da politiet kom, og de reiste med ham i en korg. Mysen: Ir. Offordahl, lktr. A. Dahl, prost O. Høyve (ved realsk.) arr. Likeså Ir. Nordby, Grue Finnskog - Ir. Bår-Tag og Skram og lktr. Fønnum, Hønefoss - lktr. Astrid Høberg, Ski - I. H. Bovim, Kr. gym., Oslo, i Tyskl. - lktr. Sig. Hillesund, Mandal sit-ter på Berg dømt på 5 år - Ir. G. Walterud, Trøgstad, er sluppet ut fra Berg og avsatt. Lr. Karl Nardahl, Rakkestad avsatt. Lktr. Th. Bøe, V. Aker, fengslet 1/2 år for tsykboka, ble friggitt for jul. - Lktr. Rudberg, Hamar, på Grini. - I Oslo er lærerinnene Martha Frotte ved fortsattelses-skolen og Ranneveig Aannerud arrestert og ført til Grini.

KRISTIANSAND. I slutten av januar ble alle lærerne ved handelsgymnasiet arrestert og satt inn på Arkivet. Senere ble også lærerne ved handels-skolene tatt. I februar ble 14 lektorer ved Katedralskolen arrestert.

Rapport fra Trøndelag.

Fengslede lærere: Arne Tangen, T. heim, Helge Grovskott, T. heim, Gunnar Roppe, T. heim, Hakon Odd Christianson, T. heim, Arne Moksnes, Skogn, Kris-tian Övrenes, Skogn, Leif Kvål, Stjørdal, Olaf Huseby, Stjørdal, Einar Vergård, Verran, Birger Bergem, Malm, Kristian Hammer, Frøya, Erling Hög-to, Bratsberg (3 mdr.), Åsmund Knotten, Nærøy, Per Sæther, Nærøy, Johan Mo, Vikna, Elisous Aasgaard, Vikna, Fredrik Hofset, Vinje. Avsatte lærere: Cand. fil. Kjenstad, T. heim, nå ved Strinda komm. høgre allmenskole, cand. fil. Hakon O. Christianson, T. heim, Frk. Torv Daae, T. heim, Arne Moksnes, Skogn, Kr. Övrenes, Skogn, Mjølkalid, Skogn, Sk. best. Blånes, Namsos, Peter Rønning, Namsos, Sk. best. Hofset, Verdal, Lærer Spilde, Verdal. Sk. Insp. Sannes, Verdal, Lærer Hofstad, Verdal, Lærer Mjelde, T. heim, Lærer Aune, Steinkjær.

Hordaland fylke.

Avsatte: Lærer S. Bolstad, Evanger framhaldsskole; lærerne Brown og Stafs-nes, Odda, Lærer Flornes, Tysnes. - Ved Stord lærerskole rektor Eskeland, Lektorene Johs. Hovro og Hauge og lærerinne fru Bysheim, Laksavåg, lærer-innene Gunvor Tuft, frk. Strand, fru Hopland og lærer Mons Oppedal, Fana, lærerinnen Borghild Fedde, Måland husmorskole, lærerinne Anna Teigeland og lærer Adolf Andersen, Haus og lærer Solhus, Bruvik. Arresterte: Lærer Ander Ask, Fjell og lærer Otterstad, Laksevåg i Tysk-land. Lektorene Spening og Wold offiserer i Tyskland, Lærer Engesäter, Frøkhaug ungdomsskole.

Sogn og Fjordane fylke: Lærerinnene Marie Torp, Høyanger, avsatt, Astrid Fossane, Bremanger, arrestert ca. 1 år, nå fri med avsatt. Lærer Nils Dalo, arrestert.

En klosset NS-provokasjon er ute og går for tiden. Lærere på forskjel- lige kanter av landet har fått seg tilsendt et forvirret skriv om "Lærer-mangelen, kunngjøringer av ledige poster, ansettelse m.v.". Hensikten er å få gjort ende på lærerens halsstarrige oppslutning om blokadeparolen. "Nå vi alle være enige om: 1) at alle ledige lærerposter blir lyst ut snar- est mulig, 2) at ledige lærere søker ansettelse". Ja, så står det!

Vi skal ikke ofre mange ordene på en falsk parole som er så troskyldig som denne. Som bekjent er det ingen ting i veien for at ledige lærere tar arbeid etter kolleger som har lagt ned arbeidet sitt på ordinær måte, p. g. a. alder, sykdom e.l. Det kan bare ikke i slike tilfeller bli tale om fast ansettelse så lenge krigen varer, - av den enkle grunn at det for tiden ikke er fri konkurranse om stillingene. Vi har jo bl. a. noe som heter nazistiske skolestyrer. Derimot er stillinger etter avsatte og arre- sterte kolleger blokkert.

Skulle denne blokadeparolen ikke gjelde lenger, ville de ansettende "myndigheter" om kort tid sitte med lister over ledige lærere som de kunne ansette i likegyldig hva slags poster. Så kunne de i ro og mak begynne utrenskningen i skolen! Hva skulle hindre dem i det? De ville ha flust med folk å sette i stedet for illojale og gjenstridige skolemestre. De kunne bare avsette og fengsle friskt vekk så lenge det var plass på Bred- tvedt, Berg og Falstad.

Det kan ikke fins gode nordmenn som er i tvil om at blokadeparolen er et vern for skolen, elever og lærere. Når en lærer i dag blir gjernet fra sin stilling på rettsstridig måte, skaper "myndighetene" hver gang de samme vanskeligheter for seg selv. En opphevelse av blokadeparolen ville bety at vi pr. omgående utleverte en mengde av våre kolleger - og særlig våre beste folk - til fri forfølgelse fra nazistenes side. Da fikk vi iallfall samtidig oppheve parolen mot nazifisering av hele vår skole og vår ungdom!

- 0 -

Honnør for ungdommen!

På Hvem landbruksskole, Romerike, er det i flere år blitt tatt opp frontkjempere utenfor konkurranse, til fortrensel av gutter som etter de vanlige regler skulle vært opptatt som elever. Skolen er 1 1/2 årig, og det begynte et nytt kull i januar i år. Allerede da var det enkelte gutter som frivillig unrlot å møte opp, enda det stod plasser åpne for dem. De reagerte mot den åpenbare uretten som var øvd mot deres kamerater.

Lida gikk - til piske. Da hadde elevene fått fast tak på hverandre. Det trengtes bare en appell fra Heimefronten, så ordnet guttene selv ak- sjonen, og da skolen beynte undervisingen etter påskeferien, møtte det fram 1 - en - elev av 75. Selv frontkjemperne og hirdguttene ved skolen ble borte.

Utfallet av elevenes aksjon var imøtesett med spenning. Ville Romeriks ungdommen klare å organisere en stor anlagt kamp? Spesielle forhold gjorde at en måtte være forberedt på nederlag. Men ungdommen laget altså en 100% seier. Ingen kan lenger tvile på hva de mener om uretten som nazistene har begått; de har forstått det grunnleggende krav i hele vår nasjonale kamp: Her må ingen svikte! Virkningen er dobbelt. Innover, på guttene selv: de har holdt mål. Utover, på fronten i bygdene: de har gjort andre sterke.

Seiren er så total at denne gangen har ikke nazistene vågd å slå til etterpå - som de gjorde på kalnes. Nok et bevis til støtte for den er- fering Heimefronten har høstet under hele sin kamp: Uredd innsats er alltid den minst farlige!

- 0 -